

Přílohy

Obsah

Příloha č. 1 Vybrané paragrafy z trestního zákoníku a dalších zákonů	2
ZÁKON č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.....	2
Obecná ustanovení trestního zákoníku:.....	2
Zvláštní ustanovení trestního zákoníku – jednotlivé trestné činy:.....	6
ZÁKON č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).....	13
ZÁKON č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)	17
ZÁKON č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů).....	17
ZÁKON č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.....	19
Příloha č. 2: Informace o trestné činnosti související s Protokolem.....	23
Příloha č. 3: Činnost orgánů sociálně-právní ochrany dětí ve vztahu k dětem ohroženým dětskou prostitucí a dětskou pornografií	26
Příloha č. 4: Vybrané části z Národní strategie ochrany práv dětí z roku 2012	30
Příloha č. 5: Vybrané části z Národní strategie boje proti obchodování s lidmi v ČR pro období 2016 – 2019.....	35
Příloha č. 6: Seznam extradičních smluv	39
Příloha č. 7: Mezinárodní smlouvy o policejní spolupráci	44

Příloha č. 1 Vybrané paragrafy z trestního zákoníku a dalších zákonů

ZÁKON č. 40/2009 Sb., trestní zákoník

Obecná ustanovení trestního zákoníku:

Místní působnost

§ 4

Zásada teritoriality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu, který byl spáchán na jejím území.

(2) Trestný čin se považuje za spáchaný na území České republiky,

a) dopustil-li se tu pachatel zcela nebo zčásti jednání, i když porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem nastalo nebo mělo nastat zcela nebo zčásti v cizině, nebo

b) porušil-li nebo ohrozil-li tu pachatel zájem chráněný trestním zákonem nebo měl-li tu alespoň zčásti takový následek nastat, i když se jednání dopustil v cizině.

(3) Účastenství je spácháno na území České republiky,

a) je-li tu spáchán čin pachatele, kdy místo spáchání takového činu se posuzuje obdobně podle odstavce 2, nebo

b) jednal-li tu zčásti účastník činu spáchaného v cizině.

(4) Jednal-li účastník na území České republiky, užije se na účastenství zákona České republiky bez ohledu na to, zda je čin pachatele v cizině trestný.

§ 6

Zásada personality

Podle zákona České republiky se posuzuje i trestnost činu, který v cizině spáchal občan České republiky nebo osoba bez státní příslušnosti, která má na jejím území povolen trvalý pobyt.

§ 8

Subsidiární zásada univerzality

(1) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, i tehdy, jestliže

a) čin je trestný i podle zákona účinného na území, kde byl spáchán,

b) pachatel byl dopaden na území České republiky, proběhlo vydávací nebo předávací řízení a pachatel nebyl vydán nebo předán k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu cizímu státu nebo jinému oprávněnému subjektu a

c) cizí stát nebo jiný oprávněný subjekt, který žádal o vydání nebo předání pachatele k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu, požádal o provedení trestního stíhání pachatele v České republice.

(2) Podle zákona České republiky se posuzuje trestnost činu spáchaného v cizině cizím státním příslušníkem nebo osobou bez státní příslušnosti, která nemá na území České republiky povolen trvalý pobyt, také tehdy, byl-li čin spáchán ve prospěch právnické osoby, která má na území České republiky sídlo nebo organizační složku.

(3) Pachateli však nelze uložit trest přísnější, než jaký stanoví zákon státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

§ 21

Pokus

(1) Jednání, které bezprostředně směřuje k dokonání trestného činu a jehož se pachatel dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, je pokusem trestného činu, jestliže k dokonání trestného činu nedošlo.

(2) Pokus trestného činu je trestný podle trestní sazby stanovené na dokonání trestný čin.

(3) Trestní odpovědnost za pokus trestného činu zaniká, jestliže pachatel dobrovolně upustil od dalšího jednání směřujícího k dokonání trestného činu a

a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, nebo

b) učinil o pokusu trestného činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého pokusu trestného činu, mohlo být ještě odstraněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

(4) Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti za pokus pachatele, který takto jednal, je-li čin dokonán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu nebo přes jeho včasné oznámení.

(5) Ustanovením odstavců 3 a 4 není dotčena trestní odpovědnost pachatele za jiný dokonání trestný čin, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 spáchal.

§ 24

Účastník

(1) Účastníkem na dokonání trestném činu nebo jeho pokusu je, kdo úmyslně

a) spáchání trestného činu zosnoval nebo řídil (organizátor),

b) vzbudil v jiném rozhodnutí spáchat trestný čin (návodce), nebo

c) umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).

(2) Na trestní odpovědnost a trestnost účastníka se užije ustanovení o trestní odpovědnosti a trestnosti pachatele, jestliže trestní zákon nestanoví něco jiného.

(3) Trestní odpovědnost účastníka zaniká, jestliže dobrovolně upustil od dalšího účastenství na trestném činu a

- a) odstranil nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, nebo
- b) učinil o účastenství na trestném činu oznámení v době, kdy nebezpečí, které vzniklo zájmu chráněnému trestním zákonem z podniknutého účastenství, mohlo být ještě odstraněno; oznámení je nutno učinit státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu, voják může místo toho učinit oznámení nadřízenému.

(4) Je-li na činu zúčastněno více osob, nebrání zániku trestní odpovědnosti účastníka, který takto jednal, je-li čin spáchán ostatními pachateli nezávisle na jeho dřívějším přispění k činu nebo přes jeho včasné oznámení.

(5) Ustanovení odstavců 3 a 4 se nevztahuje na trestní odpovědnost účastníka za jiný trestný čin, který již jednáním uvedeným v odstavci 1 spáchal.

Promlčení trestní odpovědnosti

§ 34

Promlčecí doba

(1) Trestní odpovědnost za trestný čin zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí

- a) dvacet let, jde-li o trestný čin, za který trestní zákon dovoluje uložení výjimečného trestu, a trestný čin spáchaný při vypracování nebo při schvalování privatizačního projektu podle jiného právního předpisu,
- b) patnáct let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně deset let,
- c) deset let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně pět let,
- d) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně tři léta,
- e) tři léta u ostatních trestných činů.

(2) Promlčecí doba počíná běžet u trestných činů, u nichž je znakem účinek anebo u nichž je účinek znakem kvalifikované skutkové podstaty, od okamžiku, kdy takový účinek nastal; u ostatních trestných činů počíná běžet promlčecí doba od ukončení jednání. Účastníkovi počíná běžet promlčecí doba od ukončení činu hlavního pachatele.

(3) Do promlčecí doby se nezapočítává

- a) doba, po kterou nebylo možno pachatele postavit před soud pro zákonnou překážku,
- b) doba, po kterou bylo trestní stíhání přerušeno,
- c) doba, po kterou oběť trestného činu obchodování s lidmi (§ 168) nebo některého trestného činu uvedeného v hlavě třetí zvláštní části tohoto zákona o trestných činech proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti byla mladší osmnácti let,
- d) zkušební doba podmíněného zastavení trestního stíhání nebo podmíněného odložení podání návrhu na potrestání,
- e) doba, po kterou nebylo možné pachatele v České republice trestně stíhat, jde-li o čin, jehož trestnost se posuzuje podle zákona České republiky na základě § 8 odst. 1,
- f) doba od vydání příkazu k zadržení do jeho odvolání nebo do pozbytí jeho platnosti z jiného důvodu,
- g) doba, po kterou bylo dočasně upuštěno od některých úkonů trestního řízení podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních,

h) doba, po kterou bylo trestní stíhání dočasně odloženo.

(4) Promlčecí doba se přerušuje

a) zahájením trestního stíhání pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícím vzetím do vazby, vydáním příkazu k zatčení, podáním žádosti o zajištění vyžádání osoby z cizího státu, vydáním evropského zatýkacího rozkazu, podáním obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, návrhu na potrestání, vyhlášením odsuzujícího rozsudku pro tento trestný čin nebo doručením trestního příkazu pro takový trestný čin obviněnému, nebo

b) spáchal-li pachatel v promlčecí době trestný čin nový, na který trestní zákon stanoví trest stejný nebo přísnější.

(5) Přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.

§ 41

Polehčující okolnosti

Soud jako k polehčující okolnosti přihlédně zejména k tomu, že pachatel

a) spáchal trestný čin poprvé a pod vlivem okolností na něm nezávislých,

b) spáchal trestný čin v silném rozrušení, ze soucitu nebo z nedostatku životních zkušeností,

c) spáchal trestný čin pod tlakem závislosti nebo podřízenosti,

d) spáchal trestný čin pod vlivem hrozby nebo nátlaku,

e) spáchal trestný čin pod vlivem tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si sám nezpůsobil,

f) spáchal trestný čin ve věku blízkém věku mladistvých,

g) spáchal trestný čin odvraceje útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela splněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, anebo překročil meze přípustného rizika nebo meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,

h) spáchal trestný čin v právním omylu, kterého se bylo možno vyvarovat,

i) trestným činem způsobil nižší škodu nebo jiný menší škodlivý následek,

j) přičinil se o odstranění škodlivých následků trestného činu nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,

k) svůj trestný čin sám oznámil úřadům,

l) napomáhal při objasňování své trestné činnosti nebo významně přispěl k objasnění trestného činu spáchaného jiným,

m) přispěl zejména jako spolupracující obviněný k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny,

n) trestného činu upřímně litoval, nebo

o) vedl před spácháním trestného činu řádný život.

§ 42

Přitěžující okolnosti

Soud jako k přitěžující okolnosti přihlédne zejména k tomu, že pachatel

- a) spáchal trestný čin s rozmyslem nebo po předchozím uvážení,
- b) spáchal trestný čin ze ziskuchtivosti, z pomsty, z národnostní, rasové, etnické, náboženské, třídní či jiné podobné nenávisti nebo z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky,
- c) spáchal trestný čin surovým nebo trýznivým způsobem, zákeřně, se zvláštní lstí nebo jiným obdobným způsobem,
- d) spáchal trestný čin využívaje něčí nouze, tísně, bezbrannosti, závislosti nebo podřízenosti,
- e) trestným činem porušil zvláštní povinnost,
- f) ke spáchání trestného činu zneužil svého zaměstnání, postavení nebo funkce,
- g) spáchal trestný čin vůči osobě podílející se na záchraně života a zdraví nebo na ochraně majetku,
- h) spáchal trestný čin ke škodě dítěte, osoby blízké, těhotné, nemocné, zdravotně postižené, vysokého věku nebo nemohoucí,
- i) svedl k činu jinak trestnému, provinění nebo trestnému činu jiného, zejména dítě mladší patnácti let, mladistvého nebo osobu ve věku blízkém věku mladistvých,
- j) spáchal trestný čin za krizové situace, živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život, veřejný pořádek nebo majetek, anebo na území, na němž je prováděna nebo byla provedena evakuace,
- k) trestným činem způsobil vyšší škodu nebo jiný větší škodlivý následek,
- l) trestným činem získal vyšší prospěch,
- m) spáchal trestný čin ve větším rozsahu, na více věcech nebo více osobách, anebo trestný čin páchal nebo v něm pokračoval po delší dobu,
- n) spáchal více trestných činů,
- o) spáchal trestný čin jako organizátor, jako člen organizované skupiny nebo člen spolčení, nebo
- p) byl již pro trestný čin odsouzen; soud je oprávněn podle povahy předchozího odsouzení nepokládat tuto okolnost za přitěžující, zejména s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobu pachatele, míru jeho zavinění, jeho pohnutku a dobu, která uplynula od posledního odsouzení, a jde-li o pachatele trestného činu, který byl spáchán ve stavu vyvolaném duševní poruchou, anebo o pachatele, který se oddává zneužívání návykové látky a spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním, také tehdy, započal-li léčení nebo učinil jiná potřebná opatření k jeho zahájení.

§ 126

Dítě

Dítětem se rozumí osoba mladší osmnácti let, pokud trestní zákon nestanoví jinak.

Zvláštní ustanovení trestního zákoníku – jednotlivé trestné činy:

HLAVA II

TRESTNÉ ČINY PROTI SVOBODĚ A PRÁVŮM NA OCHRANU OSOBNOSTI, SOUKROMÍ A LISTOVNÍHO TAJEMSTVÍ

Díl 1

Trestné činy proti svobodě

§ 168

Obchodování s lidmi

(1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá dítě, aby ho bylo užito

- a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
- b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jeho těla,
- c) k službě v ozbrojených silách,
- d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
- e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání, bude potrestán odnětím svobody na dvě léta až deset let.

(2) Stejně bude potrestán, kdo jinou osobu než uvedenou v odstavci 1 za použití násilí, pohrůžky násilí nebo jiné těžké újmy nebo lsti anebo zneužívá jejího omylu, tísně nebo závislosti, přiměje, zjedná, najme, zláká, svede, dopraví, ukryje, zadržuje, přijme nebo vydá, aby jí bylo užito

- a) jiným k pohlavnímu styku nebo k jiným formám sexuálního zneužívání nebo obtěžování anebo k výrobě pornografického díla,
- b) jiným k odběru tkáně, buňky nebo orgánu z jejího těla,
- c) k službě v ozbrojených silách,
- d) k otroctví nebo nevolnictví, nebo
- e) k nuceným pracím nebo k jiným formám vykořisťování, anebo kdo kořistí z takového jednání.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,
- b) vydá-li takovým činem jiného v nebezpečí těžké újmy na zdraví nebo smrti,
- c) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch, nebo
- d) spáchá-li takový čin v úmyslu, aby jiného bylo užito k prostituci.

(4) Odnětím svobody na osm až patnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 těžkou újmu na zdraví,
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) spáchá-li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.

(5) Odnětím svobody na deset až osmnáct let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 smrt.

(6) Příprava je trestná.

§ 169

Svěření dítěte do moci jiného

(1) Kdo za odměnu svěří dítě do moci jiného za účelem adopce nebo pro jiný obdobný účel, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) způsobí-li takovým činem těžkou újmu na zdraví,
- c) spáchá-li takový čin opětovně, nebo
- d) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na tři léta až deset let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt,
- b) spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu, nebo
- c) spáchá-li takový čin ve spojení s organizovanou skupinou působící ve více státech.

§ 187

Pohlavní zneužití

(1) Kdo vykoná soulož s dítětem mladším patnácti let nebo kdo je jiným způsobem pohlavně zneužije, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až osm let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti nebo svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti nebo vlivu.

(3) Odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví.

(4) Odnětím svobody na deset až osmnáct let bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt.

(5) Příprava je trestná.

§ 192

Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií

(1) Kdo přechovává fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, bude potrestán odnětím svobody až na dva roky.

(2) Stejně bude potrestán ten, kdo prostřednictvím informační nebo komunikační technologie získá přístup k dětské pornografii.

(3) Kdo vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, činí veřejně přístupným, zprostředkuje, uvede do oběhu, prodá nebo jinak jinému opatří fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě nebo osobu, jež se jeví být dítětem, anebo kdo kořistí z takového pornografického díla, bude potrestán odnětím svobody na šest měsíců až tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(4) Odnětím svobody na dvě léta až šest let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 3

a) jako člen organizované skupiny,

b) tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo

c) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(5) Odnětím svobody na tři léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 3

a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo

b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 193

Zneužití dítěte k výrobě pornografie (neboli dětská pornografie)

(1) Kdo přiměje, zjedná, najme, zláká, svede nebo zneužije dítě k výrobě pornografického díla nebo kořistí z účasti dítěte na takovém pornografickém díle, bude potrestán odnětím svobody na jeden rok až pět let.

(2) Odnětím svobody na dvě léta až šest let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) jako člen organizované skupiny, nebo

b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

a) jako člen organizované skupiny působící ve více státech, nebo

b) v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 193a

Účast na pornografickém představení

Kdo se účastní pornografického představení nebo jiného obdobného vystoupení, ve kterém účinkuje dítě, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 193b

Navazování nedovolených kontaktů s dítětem

Kdo navrhne setkání dítěti mladšímu patnácti let v úmyslu spáchat trestný čin podle § 187 odst. 1, § 192, 193, § 202 odst. 2 nebo jiný sexuálně motivovaný trestný čin, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

HLAVA IV

TRESTNÉ ČINY PROTI RODINĚ A DĚTEM

§ 200

Únos dítěte a osoby stížené duševní poruchou

(1) Kdo dítě nebo osobu stíženou duševní poruchou odejme z opatrování toho, kdo má podle jiného právního předpisu nebo podle úředního rozhodnutí povinnost o ně pečovat, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až pět let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch, nebo
- b) ohrozí-li takovým činem mravní vývoj unesené osoby.

(3) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,
- b) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 těžkou újmu na zdraví, nebo
- c) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(4) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

- a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 smrt, nebo
- b) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

(5) Příprava je trestná.

§ 201

Ohrožování výchovy dítěte

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, ohrozí rozumový, citový nebo mravní vývoj dítěte tím, že

- a) svádí ho k zahálčivému nebo nemravnému životu,
- b) umožní mu vést zahálčivý nebo nemravný život,

c) umožní mu opatřovat pro sebe nebo pro jiného prostředky trestnou činností nebo jiným zavrženíhodným způsobem, nebo

d) závažným způsobem poruší svou povinnost o ně pečovat nebo jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské zodpovědnosti,
bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Kdo umožní, byť i z nedbalosti, dítěti hru na výherním hracím přístroji, který je vybaven technickým zařízením, které ovlivňuje výsledek hry a které poskytuje možnost peněžité výhry, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 ze zavrženíhodné pohnutky,

b) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu,

c) spáchá-li takový čin opětovně, nebo

d) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

§ 202

Svádění k pohlavnímu styku (neboli dětská prostituce osob mezi 15 a 18 lety)

(1) Kdo nabídne, slíbí nebo poskytne dítěti nebo jinému za pohlavní styk s dítětem, pohlavní sebeukájení dítěte, jeho obnažování nebo jiné srovnatelné chování za účelem pohlavního uspokojení úplatu, výhodu nebo prospěch, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až pět let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let,

b) spáchá-li takový čin ze zavrženíhodné pohnutky,

c) pokračuje-li v páchání takového činu po delší dobu, nebo

d) spáchá-li takový čin opětovně.

§ 203

Beztrestnost dítěte

Dítě, které žádá nebo přijme za pohlavní styk s ním, své pohlavní sebeukájení, obnažování nebo jiné srovnatelné chování úplatu nebo jinou výhodu či prospěch, není pro takový čin trestné, a to ani podle ustanovení o návodci nebo pomocníkovi.

§ 209

Podvod

(1) Kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci.

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 a byl-li za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán, způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 větší škodu.

(4) Odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,

b) spáchá-li takový čin jako osoba, která má zvlášť uloženou povinnost hájit zájmy poškozeného,

c) spáchá-li takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek, nebo

d) způsobí-li takovým činem značnou škodu.

(5) Odnětím svobody na pět až deset let bude pachatel potrestán,

a) způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 škodu velkého rozsahu, nebo

b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu financování terorismu (§ 312d) nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f).

(6) Příprava je trestná.

§ 348

Padělání a pozměnění veřejné listiny

(1) Kdo padělá veřejnou listinu nebo podstatně změní její obsah v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, nebo takovou listinu užije jako pravou,

kdo takovou listinu opatří sobě nebo jinému nebo ji přechovává v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé, nebo

kdo vyrobí, nabízí, prodá, zprostředkuje nebo jinak zpřístupní, sobě nebo jinému opatří nebo přechovává nástroj, zařízení nebo jeho součást, postup, pomůcku nebo jakýkoli jiný prostředek, včetně počítačového programu, vytvořený nebo přizpůsobený k padělání nebo pozměnění veřejné listiny, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.

(2) Odnětím svobody na jeden rok až šest let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny,

b) způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo

c) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.

(3) Odnětím svobody na tři léta až deset let bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 jako člen organizované skupiny působící ve více státech,

b) spáchá-li takový čin v úmyslu umožnit nebo usnadnit spáchání teroristického trestného činu, trestného činu účasti na teroristické skupině (§ 312a), financování terorismu (§ 312d), podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 3 nebo vyhrožování teroristickým trestným činem (§ 312f),

c) způsobí-li takovým činem škodu velkého rozsahu, nebo

d) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

§ 364

Podněcování k trestnému činu

Kdo veřejně podněcuje k trestnému činu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

§ 365

Schvalování trestného činu

(1) Kdo veřejně schvaluje spáchaný zločin nebo kdo veřejně vychvaluje pro zločin jeho pachatele, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok.

(2) Stejně bude potrestán, kdo v úmyslu projevit souhlas s trestným činem

a) pachatele nebo osobu jemu blízkou odmění nebo odškodní za trest, nebo

b) na takovou odměnu nebo odškodnění pořádá sbírku.

ZÁKON č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)

Poškozený

Oprávnění poškozeného a uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení

§ 43

(1) Ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma, nebo ten, na jehož úkor se pachatel trestným činem obohatil (poškozený), má právo činit návrh na doplnění dokazování, nahlížet do spisů (§ 65), zúčastnit se sjednávání dohody o vině a trestu, zúčastnit se hlavního líčení a veřejného zasedání konaného o odvolání nebo o schválení dohody o vině a trestu a před skončením řízení se k věci vyjádřit.

(2) Za poškozeného se nepovažuje ten, kdo se sice cítí být trestným činem morálně nebo jinak poškozen, avšak vzniklá újma není způsobena zaviněním pachatele nebo její vznik není v příčinné souvislosti s trestným činem.

(3) Poškozený je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování (§ 206 odst. 2); je-li sjednána dohoda o vině a trestu, je třeba návrh učinit nejpozději při prvním jednání o takové dohodě (§ 175a odst. 2). Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit. O těchto právech a povinnostech musí být poškozený poučen. Nebyl-li by pro rozhodnutí o nároku poškozeného dostatečný podklad a nebrání-li tomu důležité důvody, zejména potřeba vyhlášení rozsudku nebo vydání trestního příkazu bez zbytečných průtahů, soud poškozenému sdělí, jakým způsobem může podklady doplnit, a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu, kterou mu zároveň určí.

(4) Poškozený, který je obětí trestného činu podle zákona o obětech trestných činů, má právo v kterémkoliv stadiu trestního řízení učinit prohlášení o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na jeho dosavadní život. Prohlášení lze učinit i písemně. Písemné prohlášení se v řízení před soudem provede jako listinný důkaz.

(5) Poškozený se může rovněž výslovným prohlášením sděleným orgánu činnému v trestním řízení vzdát procesních práv, které mu tento zákon jako poškozenému přiznává.

§ 44

(1) Oprávnění poškozeného nemůže vykonávat ten, kdo je v trestním řízení stíhán jako spoluobviněný.

(2) Je-li počet poškozených mimořádně vysoký a jednotlivým výkonem jejich práv by mohl být ohrožen rychlý průběh trestního stíhání, rozhodne předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, že poškození mohou svá práva v trestním řízení uplatňovat pouze prostřednictvím společného zmocněnce, kterého si zvolí. Rozhodnutí oznámí v řízení před soudem soud a v přípravném řízení státní zástupce poškozeným, kteří již uplatnili nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení; ostatním poškozeným rozhodnutí oznámí při prvním úkonu trestního řízení, ke kterému se předvolávají nebo o kterém se vyzumívají. Jestliže by celkový počet zvolených zmocněnců vzrostl na více než šest a poškození se mezi sebou o výběru nedohodnou, provede výběr s přihlédnutím k zájmům poškozených soud. Společný zmocněnec vykonává práva poškozených, které zastupuje, včetně uplatnění nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení v trestním řízení.

(3) Návrh podle § 43 odst. 3 nelze podat, bylo-li o nároku již rozhodnuto v občanskoprávním nebo v jiném příslušném řízení.

§ 45

(1) Je-li poškozená osoba zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo je-li její způsobilost k právním úkonům omezena, vykonává její práva podle tohoto zákona její zákonný zástupce.

(2) V případech, v nichž zákonný zástupce poškozeného nemůže vykonávat svá práva uvedená v odstavci 1 a je nebezpečí z prodlení, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce ustanoví k výkonu práv poškozenému opatrovníka. Proti rozhodnutí o ustanovení opatrovníka je přípustná stížnost.

(3) Jde-li o uplatnění nároku na náhradu škody nebo na vydání bezdůvodného obohacení (§ 43 odst. 3), přecházejí práva, která tento zákon přiznává poškozenému, i na jeho právního nástupce.

§ 45a

Veškeré písemnosti určené poškozenému se doručují na adresu, kterou poškozený uvede. Má-li zmocněnce, doručuje se pouze jemu; to neplatí, jestliže se poškozenému zasílá výzva, aby osobně něco vykonal.

§ 46

Orgány činné v trestním řízení jsou povinny poškozeného o jeho právech poučit a poskytnout mu plnou možnost k jejich uplatnění. Je-li vedeno řízení pro trestný čin, u něhož lze sjednat dohodu o vině a trestu, upozorní orgány činné v trestním řízení při poučení prováděném v přípravném řízení poškozeného zejména na to, že může dojít k sjednání dohody o vině a trestu a že v takovém případě může uplatnit nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení nejpozději při prvním jednání o takové dohodě. Má-li poškozený postavení oběti podle zákona o obětech trestných činů, jsou povinny jej poučit též o právech podle zákona o obětech trestných činů a poskytnout mu plnou možnost k jejich uplatnění.

Zajištění nároku poškozeného

§ 47

(1) Byla-li poškozenému způsobena trestným činem škoda nebo nemajetková újma, nebo získal-li obviněný takovým trestným činem na jeho úkor bezdůvodné obohacení, lze nárok až do pravděpodobné výše škody nebo nemajetkové újmy nebo až do pravděpodobného rozsahu bezdůvodného obohacení zajistit na majetku obviněného. Zajišťovat nelze nárok, který nelze v trestním řízení uplatnit. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) O zajištění podle odstavce 1 rozhoduje soud na návrh státního zástupce nebo poškozeného, v přípravném řízení státní zástupce na návrh poškozeného. V přípravném řízení může státní zástupce nárok zajistit i bez návrhu poškozeného, vyžaduje-li to ochrana jeho zájmů, zejména hrozí-li nebezpečí z prodlení.

(3) Je-li poškozenému známo, že obviněný je vlastníkem nemovitosti nebo má některou movitou věc umístěnou mimo místo jeho trvalého nebo jiného pobytu, uvede podle možností již v návrhu na zajištění svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, kde taková věc je.

(4) Soud a v přípravném řízení státní zástupce v usnesení o zajištění zakáže obviněnému, aby majetek uvedený v rozhodnutí o zajištění a případně též majetek, který bude při výkonu takového rozhodnutí sepsán, po oznámení usnesení převedl na jiného nebo jej zatížil anebo aby jej záměrně poškozoval nebo ničil. Dále mu uloží, aby předsedovi senátu a v přípravném řízení státnímu zástupci do 15 dnů od oznámení usnesení a u následně sepsaného majetku v jimi stanovené lhůtě sdělil, zda a kdo má k zajištěnému majetku předkupní nebo jiné právo nebo zda je jiným způsobem omezen výkon práva s ním nakládat, a bylo-li zajištěno majetkové právo, též kdo je osobou povinnou poskytnout odpovídající plnění, s upozorněním na následky nevyhovění takové výzvě ve stanovené lhůtě (§ 66). Je-li to zapotřebí pro účely zajištění, lze v usnesení o zajištění nebo i v dodatečném usnesení zakázat nebo omezit také výkon dalších práv souvisejících se zajištěným majetkem, a to včetně práv teprve v budoucnu vzniklých. Právní jednání učiněné v rozporu se zákazy uvedenými ve větě první a třetí je neplatné, přičemž soud k neplatnosti přihlédne i bez návrhu; o tom je třeba obviněného poučit.

(5) S majetkem obviněného, na který se vztahuje rozhodnutí o zajištění podle odstavců 1 a 2, lze v rámci výkonu rozhodnutí, exekuce nebo insolvenčního řízení nakládat jen po předchozím souhlasu soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(6) Práva třetích osob k zajištěnému majetku lze uplatnit podle zvláštního právního předpisu.

(7) Poškozený musí být o zajištění jeho nároku vždy vyrozuměn s upozorněním na důvody, pro něž se zajištění podle § 48 odst. 1 zruší.

(8) Výkon rozhodnutí o zajištění nároku poškozeného a postup při správě zajištěného majetku stanoví zvláštní právní předpis.

§ 47a

(1) Soud a v přípravném řízení státní zástupce upustí od provedení zajišťovacích úkonů nebo zajištění zruší, pokud obviněný nebo s jeho souhlasem jiná osoba složí na účet soudu u peněžního ústavu peněžitou jistotu ve výši odpovídající pravděpodobnému nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení; jiná osoba musí být seznámena s podstatou obvinění a se skutečnostmi, které vedly nebo by mohly vést k zajištění. Byla-li složena peněžitá jistota nižší, soud a v přípravném řízení státní zástupce provede zajišťovací úkony na majetku obviněného v rozsahu, v jakém pravděpodobný nárok poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení není zajištěn peněžitou jistotou.

(2) Peněžitou jistotu podle odstavce 1 soud a v přípravném řízení státní zástupce zruší nebo omezí, jestliže pominuly důvody pro zajištění nároku poškozeného nebo je zřejmé, že nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení poškozenému v trestním řízení nelze přiznat nebo je podstatně nižší.

(3) Nerozhodne-li soud jinak, trvá peněžitá jistota podle odstavce 1 do právní moci odsuzujícího rozsudku. Byl-li takovým rozsudkem přiznán poškozenému nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy

nebo na vydání bezdůvodného obohacení, uhradí ji soud z peněžitě jistoty.

(4) Proti rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

§ 48

(1) Soud a v přípravném řízení státní zástupce zajištění zruší,

a) pomine-li důvod, pro který bylo nařízeno,

b) bylo-li trestní stíhání pravomocně zastaveno nebo skončilo-li pravomocným zprošťujícím rozsudkem, nebo

c) uplynuly-li čtyři měsíce ode dne, kdy nabyl právní moci rozsudek, jímž byl obžalovaný uznán vinným, nebo ode dne, kdy nabylo právní moci usnesení, jímž byla věc postoupena jinému orgánu.

(2) Zajištění je třeba omezit, ukáže-li se, že ho není třeba v rozsahu, v němž bylo nařízeno.

(3) Z důležitých důvodů může soud a v přípravném řízení státní zástupce na návrh obviněného povolit provedení úkonu, který se týká zajištěného majetku.

(4) Obviněný má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění; o této žádosti soud a v přípravném řízení státní zástupce, který o ní rozhoduje, vyrozumí poškozeného, jehož nárok byl zajištěn. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí 30 dnů od právní moci takového rozhodnutí.

§ 49

Proti rozhodnutí podle § 47 a 48 je přípustná stížnost, jež má, pokud jde o zrušení zajištění, jeho omezení nebo povolení provedení úkonu, odkladný účinek.

Výslech svědka

§ 102

(1) Je-li jako svědek vyslýchána osoba mladší než osmnáct let o okolnostech, jejichž oživování v paměti by vzhledem k věku mohlo nepříznivě ovlivňovat její duševní a mravní vývoj, je třeba výslech provádět zvlášť šetrně a po obsahové stránce tak, aby výslech v dalším řízení zpravidla už nebylo třeba opakovat; k výslechu se přibere orgán sociálně-právní ochrany dětí nebo jiná osoba mající zkušenosti s výchovou mládeže, která by se zřetelem na předmět výslechu a stupeň duševního vývoje vyslýchané osoby přispěla k správnému vedení výslechu. Může-li to přispět k správnému provedení výslechu, mohou být přibráni i rodiče. Osoby, které byly takto přibrány, mohou navrhnout odložení úkonu na pozdější dobu a v průběhu provádění takového úkonu navrhnout jeho přerušování nebo ukončení, pokud by provedení úkonu nebo pokračování v něm mělo nepříznivý vliv na psychický stav vyslýchané osoby. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, orgán činný v trestním řízení takovému návrhu vyhoví.

(2) V dalším řízení má být taková osoba vyslechnuta znovu jen v nutných případech. V řízení před soudem je možno na podkladě rozhodnutí soudu provést důkaz přečtením protokolu nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení i bez podmínek uvedených v § 211 odst. 1 a 2. Osoba, která byla k výslechu přibrána, se podle potřeby vyslechne k správnosti a úplnosti zápisu, k způsobu, jímž byl výslech prováděn, jakož i k způsobu, jímž vyslýchána osoba vypovídala.

(3) Osobě mladší než 18 let lze klást otázky jen prostřednictvím orgánu činného v trestním řízení.

ZÁKON č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)

§ 8

Promlčení trestního stíhání

(1) Trestnost činu zaniká uplynutím promlčecí doby, jež činí

- a) deset let, jde-li o provinění, na které trestní zákoník stanoví výjimečný trest,
- b) pět let, činí-li horní hranice trestní sazby odnětí svobody nejméně deset let,
- c) tři léta u ostatních provinění.

(2) Ohledně počátku, stavení a přerušení promlčecí doby platí obdobně ustanovení trestního zákoníku.4)

(3) Uplynutím promlčecí doby nezaniká trestnost provinění, stanoví-li tak ohledně promlčení trestných činů trestní zákoník.5)

§ 31

Odnětí svobody

(1) Trestní sazby odnětí svobody stanovené v trestním zákoníku se u mladistvých snižují na polovinu, přičemž však horní hranice trestní sazby nesmí převyšovat pět let a dolní hranice jeden rok.

(2) Nepodmíněné odnětí svobody může soud pro mládež mladistvému uložit jen tehdy, jestliže by s ohledem na okolnosti případu, osobu mladistvého nebo předchozí použítá opatření uložení jiného trestního opatření zjevně nepostačovalo k dosažení účelu tohoto zákona.

(3) V případě, že mladistvý spáchal provinění, za které trestní zákoník dovoluje uložení výjimečného trestu, a že povaha a závažnost provinění je vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku mimořádně vysoká, může soud pro mládež uložit mladistvému odnětí svobody na pět až deset let, má-li za to, že by odnětí svobody v rozmezí uvedeném v odstavci 1 k dosažení účelu trestního opatření nepostačovalo.

(4) Nepodmíněné odnětí svobody se u mladistvých, kteří nepřekročili devatenáctý rok svého věku, vykonává odděleně od ostatních odsouzených ve věznicích nebo ve zvláštních odděleních pro mladistvé.

(5) Ukládá-li soud pro mládež nepodmíněné odnětí svobody mladistvému, který již dovršil devatenáctý rok věku, může s přihlédnutím zejména k délce ukládaného odnětí svobody a ke stupni a povaze narušení mladistvého rozhodnout, že mladistvý toto trestní opatření vykoná ve věznici pro ostatní odsouzené; učiní-li takové rozhodnutí, musí zároveň rozhodnout, do kterého typu věznice bude odsouzený pro další výkon nepodmíněného odnětí svobody zařazen.

ZÁKON č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a o změně některých zákonů (zákon o obětech trestných činů)

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Za trestný čin se pro účely tohoto zákona považuje také čin jinak trestný.

(2) Obětí se rozumí fyzická osoba, které bylo nebo mělo být trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková nebo nemajetková újma nebo na jejíž úkor se pachatel trestným činem obohatil.

(3) Byla-li trestným činem způsobena smrt oběti, považuje se za oběť též její příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojenec, osvojitel, manžel nebo registrovaný partner nebo druh, je-li osobou blízkou. Je-li těchto osob více, považuje se za oběť každá z nich.

(4) Zvláště zranitelnou obětí se pro účely tohoto zákona při splnění podmínek uvedených v odstavci 2 nebo 3 rozumí

a) dítě,

b) osoba, která je postižena fyzickým, mentálním nebo psychickým hendikepem nebo smyslovým poškozením, které ve spojení s různými překážkami může bránit plnému a účelnému uplatnění této osoby ve společnosti ve srovnání s jejími ostatními členy,

c) oběť trestného činu obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku),

d) oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti nebo trestného činu, který zahrnoval násilí či pohrůžku násilím, jestliže je v konkrétním případě zvýšené nebezpečí způsobení druhotné újmy zejména s ohledem na její věk, pohlaví, rasu, národnost, sexuální orientaci, náboženské vyznání, zdravotní stav, rozumovou vyspělost, schopnost vyjadřovat se, životní situaci, v níž se nachází, nebo s ohledem na vztah k osobě podezřelé ze spáchání trestného činu nebo závislost na ní.

(5) Druhotnou újmu se pro účely tohoto zákona rozumí újma, která nebyla oběti způsobena trestným činem, ale vznikla v důsledku přístupu Policie České republiky, orgánů činných v trestním řízení a dalších orgánů veřejné moci, poskytovatelů zdravotních služeb, subjektů zapsaných v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů, znalců, tlumočnicků, obhájců a sdělovacích prostředků k ní.

(6) Akreditovaným subjektem se rozumí právnická osoba, které byla rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) udělena akreditace podle § 42.

§ 20

Podání vysvětlení a výslech zvláště zranitelných obětí

(1) Zvláště zranitelnou obětí je v trestním řízení nutné vyslyšet obzvláště citlivě a s ohledem na konkrétní okolnosti, které ji činí zvláště zranitelnou.

(2) Je-li to možné, výslech zvláště zranitelných obětí v přípravném řízení provádí osoba k tomu vyškolená. Je-li obětí dítě, výslech v přípravném řízení provádí vždy osoba k tomu vyškolená s výjimkou případů, kdy se jedná o úkon neodkladný a vyškolenou osobu nelze zajistit.

(3) Výslech zvláště zranitelné oběti se provádí tak, aby později nemusel být opakován. V případě dalšího výslechu před stejným orgánem je vyslyšajícím zpravidla stejná osoba, nebrání-li tomu důležité důvody.

(4) Nepřeje-li si zvláště zranitelná oběť bezprostřední vizuální kontakt s osobou podezřelou ze spáchání trestného činu nebo s osobou, proti níž se trestní řízení vede, učiní se, nebrání-li tomu závažné důvody, potřebná opatření, aby k takovému vizuálnímu kontaktu nedošlo, zejména se využívá audiovizuální techniky, je-li to technicky možné. Přitom je třeba zajistit, aby nebylo porušeno právo na obhajobu.

(5) Odstavce 1 až 4 se obdobně užití i pro podání vysvětlení podle jiného právního předpisu.

ZÁKON č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí

§ 6

Sociálně-právní ochrana se zaměřuje zejména na děti,

a) jejichž rodiče

1. zemřeli,
2. neplní povinnosti plynoucí z rodičovské odpovědnosti, nebo
3. nevykonávají nebo zneužívají práva plynoucí z rodičovské odpovědnosti;

b) které byly svěřeny do výchovy jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte, pokud tato osoba neplní povinnosti plynoucí ze svěřeni dítěte do její výchovy;

c) které vedou zahálčivý nebo nemravný život spočívající zejména v tom, že zanedbávají školní docházku, nepracují, i když nemají dostatečný zdroj obživy, požívají alkohol nebo návykové látky, jsou ohroženy závislostí, živí se prostitucí, spáchaly trestný čin nebo, jde-li o děti mladší než patnáct let, spáchaly čin, který by jinak byl trestným činem,⁴⁾ opakovaně nebo soustavně páchají přestupky⁵⁾ nebo jinak ohrožují občanské soužití;

d) které se opakovaně dopouští útěků od rodičů nebo jiných fyzických nebo právnických osob odpovědných za výchovu dítěte;

e) na kterých byl spáchán trestný čin ohrožující život, zdraví, svobodu, jejich lidskou důstojnost, mravní vývoj nebo jmění, nebo je podezřeni ze spáchání takového činu;

f) které jsou na základě žádostí rodičů nebo jiných osob odpovědných za výchovu dítěte opakovaně umísťovány do zařízení zajišťujících nepřetržitou péči o děti nebo jejich umístění v takových zařízeních trvá déle než 6 měsíců;

g) které jsou ohrožovány násilím mezi rodiči nebo jinými osobami odpovědnými za výchovu dítěte, popřípadě násilím mezi dalšími fyzickými osobami;

h) které jsou žadateli o udělení mezinárodní ochrany, azylanty nebo osobami požívajícími doplňkové ochrany, a které se na území České republiky nacházejí bez doprovodu rodičů nebo jiných osob odpovědných za jejich výchovu;

pokud tyto skutečnosti trvají po takovou dobu nebo jsou takové intenzity, že nepříznivě ovlivňují vývoj dětí nebo jsou anebo mohou být příčinou nepříznivého vývoje dětí.

§ 10a

(1) Poskytovatel zdravotních služeb je povinen neprodleně oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že matka po narození dítěte dítě opustila a zanechala je v jeho zdravotnickém zařízení.

(2) Každý, kdo se souhlasem rodiče nebo jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte a bez rozhodnutí příslušného orgánu převezme dítě do své péče s úmyslem přijmout dítě do své trvalé péče, je povinen tuto skutečnost neprodleně oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

(3) Při plnění povinností podle odstavců 1 a 2 platí § 10 odst. 4 věta poslední obdobně.

(4) Orgánem sociálně-právní ochrany, který jsou rodiče osvojovaného dítěte povinni podle občanského zákoníku informovat o tom, že dítě bylo předáno do péče budoucímu osvojiteli, je obecní úřad obce s rozšířenou působností.

§ 13a

(1) Vyžaduje-li to zájem dítěte a výchovná opatření podle § 13 odst. 1 nevedla k nápravě, může soud

dočasně odejmout dítě z péče rodičů nebo jiné osoby odpovědné za výchovu dítěte; přitom dítěti nařídí nejdéle na 3 měsíce pobyt ve

a) středisku výchovné péče nebo v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, nebo

b) zařízení poskytovatele zdravotních služeb nebo v domově pro osoby se zdravotním postižením.

(2) Není-li možné zajistit dítěti potřebnou ochranu a pomoc jiným výchovným opatřením nebo opatřením sociálně-právní ochrany a zároveň není možné zajistit péči o dítě náhradní rodinnou péčí, zejména pěstounskou péčí na přechodnou dobu, může soud rozhodnout o svěření dítěte do péče zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc podle odstavce 1 písm. a), jde-li o dítě,

a) které se ocitlo ve stavu nedostatku řádné péče anebo je-li život dítěte, jeho normální vývoj nebo jeho jiný důležitý zájem vážně ohrožen nebo narušen,

b) které se ocitlo bez péče přiměřené jeho věku,

c) tělesně nebo duševně týrané nebo zneužívané, nebo

d) které se ocitlo v prostředí nebo situaci, které závažným způsobem ohrožují jeho základní práva.

(3) Soud v rozhodnutí označí zařízení, do kterého má být dítě podle odstavce 1 umístěno. Přitom přihlédne k zájmům dítěte a k vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Soud dbá na umístění dítěte co nejbližší bydlišti rodičů nebo jiných osob dítěti blízkých.

(4) V souvislosti s řešením sporu rodičů o výchově dítěte může soud rozhodnout o pobytu dítěte v zařízení poskytovatele zdravotních služeb podle odstavce 1 písm. b), jen vyžaduje-li to zdravotní stav dítěte a za podmínek, že

a) je prokázáno, že existuje naléhavá potřeba umístění dítěte do tohoto zařízení s ohledem na zájem dítěte a jeho další citový, psychický a rozumový vývoj,

b) nepostačuje využití jiných opatření k ochraně dítěte,

c) je soudem předem omezena doba pobytu dítěte v zařízení poskytovatele zdravotních služeb a

d) současně je rodičům uložena povinnost využít odbornou poradenskou pomoc směřující k nápravě vztahů v rodině.

(5) Soud může dobu trvání výchovného opatření podle odstavce 1 zcela výjimečně prodloužit, zejména v případech, že si rodiče nebo jiná osoba odpovědná za výchovu dítěte prokazatelně upravuje své poměry tak, aby mohla převzít dítě do osobní péče. Celková doba nepřetržitého trvání výchovného opatření podle odstavce 1 nesmí přesáhnout 6 měsíců.

(6) Doby pobytu dítěte ve středisku výchovné péče, v zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, v zařízení poskytovatele zdravotních služeb nebo v domově pro osoby se zdravotním postižením, který je uložen na základě předběžné úpravy poměrů dítěte na nezbytně nutnou dobu podle § 924 občanského zákoníku nebo výchovného opatření podle odstavce 1, se pro účely posouzení celkové doby nepřetržitého trvání výchovného opatření podle odstavce 5 sčítají. Povolení přechodného pobytu (návštěvy) u rodičů nebo jiných osob podle § 30 nemá na celkovou dobu trvání výchovného opatření podle odstavce 5 vliv.

HLAVA IV

ZPROSTŘEDKOVÁNÍ OSVOJENÍ A PĚSTOUNSKÉ PÉČE

§ 19a

(1) Zprostředkování osvojení a pěstounské péče spočívá

- a) ve vyhledávání dětí uvedených v § 2 odst. 2, kterým je třeba zajistit péči v náhradním rodinném prostředí formou pěstounské péče nebo osvojení,
- b) ve vyhledávání fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny,
- c) v odborné přípravě fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny k přijetí dítěte do rodiny,
- d) ve výběru určité fyzické osoby vhodné stát se osvojitelem nebo pěstounem určitého dítěte, jemuž se osvojení nebo pěstounská péče zprostředkovává, a v zajištění osobního seznámení se dítěte s touto osobou.

(2) Zprostředkování osvojení a pěstounské péče podle odstavce 1 písm. d) nesmí provádět jiné orgány, právnické nebo fyzické osoby, než jsou orgány sociálně-právní ochrany uvedené v § 4 odst. 1.

ČÁST DEVÁTÁ

SPRÁVNÍ DELIKTY

HLAVA I

PŘESTUPKY

§ 59

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) jako osoba, u níž se dítě nachází, neumožní seznámení dítěte se žadatelem podle § 24 odst. 3,
- b) vykonává bez pověření činnost uvedenou v § 48 odst. 2,
- c) neoprávněně, v rozporu s § 19a odst. 2, zprostředkuje osvojení nebo pěstounskou péči podle § 19a odst. 1 písm. d),
- d) nesplní povinnost podle § 10a odst. 2 oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že převzala do své péče dítě s úmyslem přijmout je do péče trvalé,
- e) ztíží péči osvojitele nebo výchovu osvojence prozračením nebo rozšířením údajů v rozporu s rozhodnutím soudu o utajení osvojení,
- f) maří výkon ochranné výchovy dítěte anebo narušuje výchovu dítěte svěřeného do péče jiné osoby než rodiče nebo do pěstounské péče,
- g) jako osoba odpovědná za dítě ponechá dítě bez náležitého dozoru přiměřeného jeho věku, rozumové vyspělosti, popřípadě zdravotnímu stavu, a tím je vystaví nebezpečí vážné újmy na zdraví, nebo v důsledku toho dítě způsobí újmu na zdraví jiné osobě nebo škodu na cizím majetku nikoli nepatrnou,
- h) použije vůči dítěti nepřiměřený výchovný prostředek nebo omezení,
- i) úmyslně ztěžuje nebo maří výkon rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o výchovném opatření podle § 13 odst. 1,
- j) zneužívá nezletilého dítěte k fyzickým pracím nepřiměřeným jeho věku a stupni tělesného a rozumového vývoje.

(2) Za přešupek podle odstave 1 písm. a), b), d) až j) lze uložít pokutu do 50 000 Kč a za přešupek podle odstave 1 písm. c) pokutu do 200 000 Kč.

HLAVA II

SPRÁVNÍ DELIKTY PRÁVNICKÝCH OSOB A PODNIKAJÍCÍCH FYZICKÝCH OSOB

§ 59f

(1) Právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) jako osoba, u níž se dítě nachází, neumožní seznámení dítěte se žadatelem podle § 24 odst. 3, nebo
- b) nesplní povinnost podle § 10a odst. 2 oznámit obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, že převzala do své péče dítě s úmyslem přijmout je do péče trvalé.

(2) Právníká osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) vykonává bez pověření činnost uvedenou v § 48 odst. 2, nebo
- b) neoprávněně, v rozporu s § 19a odst. 2, zprostředkuje osvojení nebo pěstounskou péči podle § 19a odst. 1 písm. d).

(3) Za správní delikt podle odstave 1 a odstave 2 písm. a) se uloží pokuta do 50 000 Kč a za správní delikt podle odstave 2 písm. b) pokuta do 200 000 Kč.

Příloha č. 2: Informace o trestné činnosti související s Protokolem

Počet zjištěných trestných činů

Trestný čin / rok	2013	2014	2015	2016
Svěření dítěte do moci jiného (§ 169 TZ)	1	1	2	0
Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií (§ 192 TZ)	258	266	271	294
Zneužití dítěte k výrobě pornografie (§ 193 TZ)	39	79	92	113
Účast na pornografickém představení (§ 193a TZ)	-	0	0	0
Navazování nedovolených kontaktů s dítětem (§ 193b TZ)	-	2	12	23
Únos dítěte (§ 200 TZ)	11	13	5	11
Svádění k pohlavnímu styku (§ 202 TZ)	61	123	84	99
Obchodování s lidmi (§ 168 TZ)	19	20	18	22

Zdroj: Policie ČR.

Počet trestně stíhaných osob

Trestný čin / rok	2013	2014	2015	2016
Svěření dítěte do moci jiného (§ 169 TZ)	0	0	0	0
Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií (§ 192 TZ)	132	110	148	175
Zneužití dítěte k výrobě pornografie (§ 193 TZ)	15	15	20	66
Účast na pornografickém představení (§ 193a TZ)	-	0	0	0
Navazování nedovolených kontaktů s dítětem (§ 193b TZ)	-	1	5	13
Únos dítěte (§ 200 TZ)	7	7	4	7
Svádění k pohlavnímu styku (§ 202 TZ)	27	33	25	50
Obchodování s lidmi (§ 168 TZ)	26	15	12	23
Pohlavní zneužití – v závislosti (§ 187 odst. 2 TZ)	51	46	41	38
Pohlavní zneužití – ostatní (§ 187 odst. 1, 3, 4 TZ)	528	477	490	526
Komerční forma sex. zneužití v závislosti (§ 187 odst. 2 TZ)	0	0	2	2
Komerční forma sex. zneužití ostatní (§ 187 odst. 1 TZ)	0	1	2	8

Zdroj: Policie ČR

Počet osob ve zkráceném přípravném řízení

Trestní zákoník 40/2009 Sb.	Název v trestním zákoníku 40/2009 Sb.	2013	2014	2015	2016
§ 168	obchodování s lidmi	0	0	0	0
§ 169	svěření dítěte do moci jiného	0	0	0	0
§ 192	výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií	1	5	1	0
§ 193	zneužití dítěte k výrobě pornografie	0	1	0	0
§ 193a	účast na pornografickém představení	--	0	0	0
§ 193b	navazování nedovolených kontaktů s dítětem	--	0	0	1
§ 200	únos dítěte a osoby stížené duševní poruchou	3	4	1	1
§ 201	ohrožování výchovy dítěte	382	437	249	262
§ 202	svádění k pohlavnímu styku	5	4	1	1
		394	454	254	266

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Počet obžalovaných

Trestní zákoník 40/2009 Sb.	Název v trestním zákoníku 40/2009 Sb.	2013	2014	2015	2016
§ 168	obchodování s lidmi	9	19	10	3
§ 169	svěření dítěte do moci jiného	1	0	1	0

§ 192	výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií	79	76	87	70
§ 193	zneužití dítěte k výrobě pornografie	21	24	26	43
§ 193a	účast na pornografickém představení	--	0	0	0
§ 193b	navazování nedovolených kontaktů s dítětem	--	0	4	6
§ 200	únos dítěte a osoby stížené duševní poruchou	1	3	1	1
§ 201	ohrožování výchovy dítěte	458	435	461	433
§ 202	svádění k pohlavnímu styku	29	45	29	30
		628	628	648	610

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Počet návrhů na potrestání

Trestní zákoník 40/2009 Sb.	Název v trestním zákoníku 40/2009 Sb.	2013	2014	2015	2016
§ 168	obchodování s lidmi	0	0	0	0
§ 169	svěření dítěte do moci jiného	0	0	0	0
§ 192	výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií	1	3	1	0
§ 193	zneužití dítěte k výrobě pornografie	0	1	0	0
§ 193a	účast na pornografickém představení	--	0	0	0
§ 193b	navazování nedovolených kontaktů s dítětem	--	0	0	1
§ 200	únos dítěte a osoby stížené duševní poruchou	3	4	1	1
§ 201	ohrožování výchovy dítěte	354	419	224	211
§ 202	svádění k pohlavnímu styku	4	4	1	1
		365	434	229	214

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Počet návrhů na schválení dohody o vině a trestu

Trestní zákoník 40/2009 Sb.	Název v trestním zákoníku 40/2009 Sb.	2013	2014	2015	2016
§ 168	obchodování s lidmi	5	0	0	0
§ 169	svěření dítěte do moci jiného	5	0	0	0
§ 192	výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií	2	1	1	2
§ 193	zneužití dítěte k výrobě pornografie	1	1	0	0
§ 193a	účast na pornografickém představení	--	0	0	0
§ 193b	navazování nedovolených kontaktů s dítětem	--	0	0	0
§ 200	únos dítěte a osoby stížené duševní poruchou	0	0	0	0
§ 201	ohrožování výchovy dítěte	2	4	1	0
§ 202	svádění k pohlavnímu styku	1	0	0	0
		22	6	2	2

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Počet odsouzených

Trestní zákoník 40/2009 Sb.	Název v trestním zákoníku 40/2009 Sb.	2013	2014	2015	2016
§ 168	obchodování s lidmi	6	0	3	3
§ 169	svěření dítěte do moci jiného	3	0	0	1
§ 192	výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií	10	61	61	49
§ 193	zneužití dítěte k výrobě pornografie	14	19	24	23

§ 193a	účast na pornografickém představení	--	0	0	0
§ 193b	navazování nedovolených kontaktů s dítětem	--	0	3	4
§ 200	únos dítěte a osoby stížená duševní poruchou	3	4	2	0
§ 201	ohrožování výchovy dítěte	777	706	611	548
§ 202	svádění k pohlavnímu styku	20	29	18	21
		856	838	748	666

Zdroj: Ministerstvo spravedlnosti

Počet obětí ve věku do 18 let

Trestný čin / rok	2013		2014		2015		Q2 2016 ¹	
	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy	Muži	Ženy
Svěření dítěte do moci jiného (§ 169 TZ)	0	0	0	0	0	0	0	0
Výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií (§ 192 TZ)	1	15	4	31	10	16	16	86
Zneužití dítěte k výrobě pornografie (§ 193 TZ)	1	10	2	39	7	42	9	86
Účast na pornografickém představení (§ 193a TZ)	0	0	0	0	0	0	0	0
Navazování nedovolených kontaktů s dítětem (§ 193b TZ)	0	0	0	0	0	5	0	25
Únos dítěte (§ 200 TZ)	6	3	4	6	1	1	12	4
Svádění k pohlavnímu styku (§ 202 TZ)	3	23	27	45	20	30	65	81
Obchodování s lidmi (§ 168 TZ)	1	4	0	6	5	2	0	4
Pohlavní zneužití – v závislosti (§ 187 odst. 2 TZ)	13	67	5	65	14	55	48	164
Pohlavní zneužití – ostatní (§ 187 odst. 1, 3, 4 TZ)	91	583	76	542	91	552	344	1324
Komerční forma sex. zneužití v závislosti (§ 187 odst. 2 TZ)	0	0	0	1	0	0	0	8
Komerční forma sex. zneužití ostatní (§ 187 odst. 1 TZ)	1	0	1	1	0	3	8	66

Zdroj: Policie ČR

¹ Data uváděná za rok 2016 jsou platná za 1. pololetí (Q2) tohoto roku. Další data nejsou k dispozici.

Příloha č. 3: Činnost orgánů sociálně-právní ochrany dětí ve vztahu k dětem ohroženým dětskou prostitucí a dětskou pornografií

2013		dětská pornografie		dětská prostituce		celkem
		chlapci	dívky	chlapci	dívky	
Nahlášeno případů	do 1 roku	0	1	0	0	1
	od 1 roku do 3 let	0	1	0	0	1
	od 3 do 6 let	1	1	0	0	2
	od 6 do 15 let	5	19	1	4	29
	od 15 do 18 let	2	3	0	12	17
	CELKEM	8	25	1	16	50
	z toho zdravotně postižených	0	0	0	0	0
	z toho					
	jednorázově	4	12	0	3	19
	opakovaně	1	5	1	10	17
	nezjištěno	3	8	0	3	14
Oznamovatel	matka	0	5	0	0	5
	otec	0	1	0	0	1
	dítě samo	0	0	0	0	0
	sourozenec	0	0	0	0	0
	jiný příbuzný	0	0	0	1	1
	cizí osoba	0	0	0	4	4
	zdravotnické zařízení	0	0	0	0	0
	škola	4	7	0	1	12
	policie	2	9	1	6	18
	NNO	0	0	0	0	0
	anonym	0	0	0	0	0
jiný	2	2	0	3	7	
Sociální prostředí dítěte	úplná rodina	1	6	0	5	12
	neúplná rodina bez matky	1	0	0	1	2
	neúplná rodina bez otce	5	14	1	5	25
	doplněná rodina o matku	0	1	0	0	1
	doplněná rodina o otce	0	3	0	1	4
	náhradní rodina	0	0	0	0	0
ústavní péče	1	1	0	4	6	
Přijata opatření ve vztahu k výchově dítěte	poradenství - ambulantně	5	19	1	13	38
	stanovení dohledu nad výchovou	0	0	0	0	0
	umístění dítěte v širší rodině	1	1	0	0	2
	umístění dítěte do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc	0	0	0	0	0
	umístění dítěte do ústavní výchovy	0	0	0	1	1
	umístění dítěte do náhradní rodinné péče	0	0	0	0	0
Dopad na dítě	hospitalizace	0	0	0	1	1
	tělesné poškození	0	0	0	0	0
	posttraumatická stresová porucha	0	1	0	0	1
	úmrť	0	0	0	0	0
	těhotenství		0		0	0

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

2014		dětská pornografie		dětská prostituce		celkem
		chlapci	dívky	chlapci	dívky	
Nahlášeno případů	do 1 roku	0	0	0	0	0
	od 1 roku do 3 let	1	1	0	0	2
	od 3 do 6 let	1	2	0	0	3
	od 6 do 15 let	12	50	2	1	65
	od 15 do 18 let	2	18	0	14	34
	CELKEM	16	71	2	15	104
	z toho zdravotně postižených	1	1	0	1	3
	z toho					
	jednorázově	4	23	0	3	30
	opakovaně	9	39	2	11	61
	nezjištěno	3	9	0	1	13
Oznamovate l	matka	0	2	0	3	5
	otec	0	1	0	0	1
	dítě samo	0	0	0	0	0
	sourozenec	0	0	0	0	0
	jiný příbuzný	0	4	0	0	4
	cizí osoba	1	4	0	4	9
	zdravotnické zařízení, škola, školské zařízení	1	1	1	0	3
	policie nebo jiný státní orgán	12	59	1	3	75
	NNO nebo jiná právnická osoba	0	0	0	0	0
	anonym	2	0	0	5	7
Sociální prostředí dítěte	úplná rodina	6	37	0	5	49
	neúplná rodina	7	26	2	6	41
	doplňená rodina	3	6	0	0	9
	náhradní rodina	0	2	0	2	4
	ústavní péče	0	0	0	2	2
Přijatá opatření ve vztahu k výchově dítěte	poradenství - ambulantně	11	44	1	8	64
	stanovení dohledu nad výchovou	0	0	0	1	1
	umístění dítěte v širší rodině	1	2	0	0	3
	umístění dítěte do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo do jiného zařízení	1	0	0	1	2
	umístění dítěte do ústavní výchovy	0	1	0	2	3
	umístění dítěte do náhradní rodinné péče	1	1	0	1	3
	podání trestního oznámení	1	24	0	3	28
Dopad na dítě	hospitalizace	0	0	0	0	0
	tělesné poškození	0	0	0	0	0
	posttraumatická stresová porucha	2	8	0	1	9
	úmrtí	0	0	0	0	0
	těhotenství		0		0	0

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

2015		dětská pornografie		dětská prostituce		celkem
		chlapci	dívky	chlapci	dívky	
Nahlášeno případů	do 1 roku	0	0	0	0	0
	od 1 roku do 3 let	0	0	0	0	0
	od 3 do 6 let	2	1	0	0	3
	od 6 do 15 let	6	37	0	4	47
	od 15 do 18 let	2	9	2	9	22
	CELKEM	10	47	2	13	72
	z toho zdravotně postižených	1	1	0	0	2
	z toho					
	jednorázově	5	24	1	2	32
	opakovaně	5	19	1	11	36
	nezjištěno	0	4	0	0	4
Oznamovatel	matka	1	11	0	1	12
	otec	1	3	1	0	5
	dítě samo	0	1	0	1	2
	sourozenec	0	1	0	2	3
	jiný příbuzný	2	1	0	1	4
	cizí osoba	1	2	1	2	6
	zdravotnické zařízení, škola, školské zařízení	0	2	0	2	4
	policie nebo jiný státní orgán	5	25	0	0	30
	NNO nebo jiná právnická osoba	0	0	0	0	0
	vlastní zjištění OSPOD	0	1	0	0	1
	anonym	0	0	0	4	4
Sociální prostředí dítěte	v péči rodičů	10	46	2	9	67
	náhradní rodinná péče	0	0	0	0	0
	ústavní péče nebo péče ZDVOP	0	1	0	4	5
Přijatá opatření ve vztahu k výchově dítěte	poradenství - ambulantně	4	35	2	10	51
	stanovení dohledu nad výchovou	0	2	0	0	2
	umístění dítěte v širší rodině	1	1	0	0	2
	umístění dítěte do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo do jiného zařízení	0	1	0	0	1
	umístění dítěte do ústavní výchovy	0	1	0	1	1
	umístění dítěte do náhradní rodinné péče	1	0	1	0	2
	podání trestního oznámení	2	21	0	2	25
Dopad na dítě	hospitalizace	0	0	0	0	0
	tělesné poškození	0	0	0	0	0
	nutnost poskytnutí psychologické pomoci	2	15	0	9	26
	posttraumatická stresová porucha	2	0	0	0	0
	úmrť	0	0	0	0	0
	těhotenství		0		1	1

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

2016		dětská pornografie		dětská prostituce		celkem
		chlapci	dívky	chlapci	dívky	
Nahlášeno případů	do 1 roku	0	0	0	0	0
	od 1 roku do 3 let	0	0	0	0	0
	od 3 do 6 let	2	1	0	0	3
	od 6 do 15 let	6	37	0	4	47
	od 15 do 18 let	2	9	2	9	22
	CELKEM	10	47	2	13	72
	z toho zdravotně postižených	1	1	0	0	2
	z toho					
	jednorázově	5	24	1	2	32
	opakovaně	5	19	1	11	36
	nezjištěno	0	4	0	0	4
Oznamovatel	matka	1	11	0	1	12
	otec	1	3	1	0	5
	dítě samo	0	1	0	1	2
	sourozenec	0	1	0	2	3
	jiný příbuzný	2	1	0	1	4
	cizí osoba	1	2	1	2	6
	zdravotnické zařízení, škola, školské zařízení	0	2	0	2	4
	policie nebo jiný státní orgán	5	25	0	0	30
	NNO nebo jiná právnická osoba	0	0	0	0	0
	vlastní zjištění OSPOD	0	1	0	0	1
	anonym	0	0	0	4	4
Sociální prostředí dítěte	v péči rodičů	10	46	2	9	67
	náhradní rodinná péče	0	0	0	0	0
	ústavní péče nebo péče ZDVOP	0	1	0	4	5
Přijatá opatření ve vztahu k výchově dítěte	poradenství - ambulantně	4	35	2	10	51
	stanovení dohledu nad výchovou	0	2	0	0	2
	umístění dítěte v širší rodině	1	1	0	0	2
	umístění dítěte do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo do jiného zařízení	0	1	0	0	1
	umístění dítěte do ústavní výchovy	0	1	0	1	1
	umístění dítěte do náhradní rodinné péče	1	0	1	0	2
	podání trestního oznámení	2	21	0	2	25
Dopad na dítě	hospitalizace	0	0	0	0	0
	tělesné poškození	0	0	0	0	0
	nutnost poskytnutí psychologické pomoci	2	15	0	9	26
	posttraumatická stresová porucha	2	0	0	0	0
	úmrť	0	0	0	0	0
	těhotenství		0		1	1

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Příloha č. 4: Vybrané části z Národní strategie ochrany práv dětí z roku 2012

III. Dílčí cíle Národní strategie ochrany práv dětí („Právo na dětství“)

Priority ochrany práv dětí

Hlavního cíle Národní strategie ochrany práv dětí bude dosaženo realizací dílčích cílů v následujících prioritách:

Průřezové priority

A. Participace dítěte

B. Eliminace diskriminace a nerovného přístupu vůči dětem

C. Právo na rodinnou péči

D. Zajištění kvality života pro děti a rodiny

Dílčí cíle

1. Zjišťování potřeb dětí
2. Zvyšování všeobecného povědomí o otázce práv dětí u dospělých i dětí
3. Vytváření příležitostí pro děti a mladé lidi účastnit se rozhodování o záležitostech, které se jich týkají a které je ovlivňují
4. Vyrovnání příležitostí pro děti a mladé lidi ze znevýhodněného sociálního prostředí
5. Vyrovnání příležitostí pro děti a mladé lidi se zdravotním postižením
6. Podpora pozitivního rodičovství
7. Prevence chudoby
8. Vytvoření a zpřístupnění služeb a podpory rodinám a dětem
9. Podpora náhradní rodinné péče
10. Rozvinutí alternativ péče o ohrožené děti a deinstitucionalizace péče
11. Procesy ochrany a podpory prosperity dětí

12. Sjednocení systému péče o děti
13. Nastavení legislativních podmínek k zabezpečení pozitivních přínosů a zajištění potřeb dětí a mladých lidí
14. Transparentní financování systému
15. Sběr dat a jednotný informační systém
16. Kvalita práce, vzdělávání a standardy

Cíl 9: Podpora náhradní rodinné péče

Východiska:

Úmluva o právech dítěte, čl. 20, 21

Evropská úmluva o osvojení dětí

Doporučení Výboru ministrů Rady Evropy č. R (87) 6 ze dne 20. 3. 1987 k pěstounským rodinám

Doporučení Výboru OSN pro práva dítěte č. 38, 46, 48

Shrnutí: Je doporučeno rozvíjet pěstounskou péči za účelem zamezení umístování dětí do ústavů všech typů; vytvořit a realizovat soubor pokynů zpracovaných po konzultaci s odborníky a občanskou společností zabývajícími se péčí o dítě pro důsledné a objektivní hodnocení vhodnosti dětí k adopci na celém jeho území; zajistit právo všech dětí znát od narození své rodiče (včetně dětí umístěných do náhradní rodinné péče).

Klíčové aktivity:

- Rozvoj a profesionalizace pěstounské péče, zvýšení podpory pěstounské péče v oblasti hmotného zabezpečení a přístupu ke službám pro náhradní rodiny a svěřené děti.
- Aktivní vyhledávání náhradních rodičů, změny ve zprostředkování náhradní rodinné péče zajišťující odborně garantovanou přípravu na náhradní rodičovství.
- Rozvoj náhradní rodinné péče včetně specializace části pěstounů na péči o děti se specifickými potřebami, zdravotním či mentálním znevýhodněním, rozvoj pěstounské péče na přechodnou dobu.
- Opatření k maximálnímu omezení počtu dětí z České republiky umístovaných do mezinárodní adopce.
- Realizace opatření a legislativních úprav, které zajistí právo všech dětí znát od narození své rodiny.

Odpovědnost za realizaci cíle a časový rámec

Aktivita	Termín	Rámcová odpovědnost
----------	--------	---------------------

Rozvoj a profesionalizace pěstounské péče	2012 – 2014	MPSV
Aktivní vyhledávání náhradních rodičů	2012 – a dále průběžně	MPSV
Rozvoj a specializace pěstounské péče	2012 – 2016	MPSV
Omezování počtu dětí z ČR umísťovaných do mezinárodní adopce	2012 – 2015	MPSV, MS
Realizace opatření a legislativních úprav k zajištění práva dětí znát své rodiče	2014 – 2016	MPSV, MS

Cíl 11: Procesy ochrany a podpory prosperity dětí

Východiska:

Úmluva o právech dítěte, čl. 2, čl. 3, čl. 25

Všeobecná deklarace lidských práv, čl. 25 odst. 2

Deklarace práv dítěte, čl. 2

Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, čl. 10 odst. 3

Obecný komentář č. 13 Výboru OSN pro práva dítěte k Úmluvě o právech dítěte (CRC/C/GC/13) o právu dítěte na ochranu před všemi formami násilí.

Quality4Cildren

Národní strategie prevence násilí na dětech v České republice na období 2008-2018

Národní akční plán prevence domácího násilí na léta 2011 – 2014

Strategie prevence kriminality na léta 2012 – 2015

Obecná opatření k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva – prevence odebírání dětí z péče rodičů ze sociálně ekonomických důvodů

Doporučení Výboru OSN pro práva dítěte č. 17, 41, 46

Shrnutí: Státy zajišťují ochranu dítěte ve všech procesech, které se týkají jeho obtížné životní situace nebo situace jeho rodiny. Je doporučeno zavést nezávislý monitoring implementace Úmluvy, zahrnující citlivé šetření jednotlivých stížností dětí; zajistit veřejnému ochránci práv veškeré nezbytné finanční, technické a lidské zdroje pro účinné řešení stížností, které obdrží od dětí; upřednostňovat zrušení všech forem násilí na dětech a zavést v národním právu explicitní zákaz ohledně všech forem násilí na dětech.

Klíčové aktivity:

- Optimalizace personálního zajištění a struktury činnosti orgánů sociálně-právní ochrany dětmi a rodinami založené na čtyřech procesech: hodnocení, plánování, intervence (zásah) a revize (přezkoumání), tak aby každý z těchto procesů byl proveden efektivně a vedl ke zlepšení situace dětí. Změna postavení orgánů

sociálně-právních ochrany v orgán koordinující mezioborovou spolupráci a vyžívající k ochraně práv dětí sítí služeb a odborných a komunitních zdrojů.

- Zpracování postupů a mechanismů ochrany práv ve specifických situacích (migranti, děti cizinci atd.).
- Zavedení speciálních přístupů a systémových opatření při péči o děti, které jsou ve zvýšené míře ohroženy sociálně patologickými jevy.
- Zavedení mechanismů zajišťujících, aby do náhradní péče byly umísťovány pouze děti, u nichž není vhodné nebo možné zůstat v původní rodině. Primárním náhradním typem péče je náhradní rodinná péče (pěstounská péče, osvojení), ostatní typy služeb budou využívány jen v nezbytných případech.
- Zvyšování kvalifikace soudců a soudkyň v tématech týkající se ochrany práv dětí a rozvoj spolupráce mezi soudy, orgány sociálně-právní ochrany a sítí služeb při zajišťování ochrany práv dětí.
- Zavedení mechanismu nezávislého monitorování implementace Úmluvy na národní úrovni a mechanismu pro oznamování stížností, které zohledňují specifika dětí.

Odpovědnost za realizaci cíle a časový rámec

Aktivita	Termín	Rámcová odpovědnost
Optimalizace činnosti orgánů sociálně-právní ochrany	2012 – 2016	MPSV
Zpracování postupů a mechanismů ochrany práv dětí ve specifických situacích	2012 - 2015	MPSV, Zmocněnkyně vlády pro lidská práva, MV
Zavedení speciálních přístupů a systémových opatření	2012 – 2014	MPSV, MŠMT, MV
Zavedení mechanismů („gate keeping“)	2012 – 2014	MPSV, MŠMT, MZ, MS
Zvyšování kvalifikace soudců a soudkyň v tématech týkající se ochrany práv dětí.	2013 – 2015	MS, MPSV
Zavedení mechanismu nezávislého monitoringu implementace Úmluvy	2016	Zmocněnkyně pro lidská práva, MPSV

Cíl 16: Kvalita práce, vzdělávání a standardy

Východiska:

Úmluva o právech dítěte, čl. 3 odst. 3, čl. 18 odst. 2, čl. 21

Evropská úmluva o osvojení dětí, čl. 19

Obecná opatření k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva – prevence odebírání dětí z péče rodičů ze sociálně ekonomických důvodů

Quality4Children

Doporučení Výboru OSN pro práva dítěte č. 25, 46.

Shrnutí: Stát zabezpečí, aby instituce, služby a zařízení odpovědné za péči a ochranu dětí odpovídaly standardům stanoveným kompetentními úřady, zejména v oblastech bezpečnosti a ochrany zdraví, počtu a vhodnosti personálu. Je doporučeno vytvořit systematické průběžné vzdělávací programy o lidských právech, včetně práv dětí, pro všechny odborníky pracující pro děti a s dětmi; zlepšit vybavení zařízení pro péči o dítě a přidělit nezbytné zdroje pro efektivní fungování a kontrolu těchto zařízení; přijmout opatření za účelem zvýšení počtu sociálních pracovníků a stanovit kritéria pro výběr a vzdělávání pracovníků péče o dítě.

Klíčové aktivity:

- Vytvoření a realizace systematických vzdělávacích programů o právech dětí pro všechny odborníky pracující s dětmi.
- Standardizace činnosti orgánů sociálně-právní ochrany a všech poskytovatelů služeb a zařízení pro rodiny a děti (služeb terénních, ambulantních i pobytových), zavedení kontrolních mechanismů a inspekcí dodržování kvality.
- Rozvoj systému supervizí.

Odpovědnost za realizaci cíle a časový rámec

Aktivita	Termín	Odpovědnost
Vytvoření a realizace systematických vzdělávacích programů	2012 - 2015	MPSV, MŠMT, MZ, MS
Standardizace činnosti OSPOD a poskytovatelů služeb a zařízení	2012 - 2014	MPSV, MŠMT, MZ, MV
Rozvoj systému supervizí	2012 - 2015	MPSV, MŠMT, MZ

Příloha č. 5: Vybrané části z Národní strategie boje proti obchodování s lidmi v ČR pro období 2016 – 2019

4.2. Boj proti obchodování s dětmi²

Oběti mladší 18 let ve sledovaném období tvořily více než polovinu počtu P ČR identifikovaných obětí. Z celkových 226 obětí identifikovaných P ČR se ve 121 případech jednalo oběti mladší 18 let³. Je třeba zdůraznit, že oběti mladší 18 let spadají dle dikce zákona o obětech trestných činů hned do dvou kategorií zvláště zranitelných obětí.

Současný systém pomoci nezletilým obětem OSL je specializovaný, a to tak aby odpovídal specifickým potřebám osob mladších 18 let a jejich vyšší zranitelnosti. Z tohoto důvodu pomoc a ochrana nezletilým obětem spadá na rozdíl od Programu MV do gesce MŠMT, které v konkrétních případech v této oblasti úzce spolupracuje jak s Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“), tak s P ČR. Zejména z důvodu vysokého zastoupení těchto obětí v policejních statistikách byl při přípravě Národní strategie 2016 – 2019 kladen zvláštní důraz na monitoring situace a navržení opatření v této oblasti. Z těchto důvodů se tedy Národní strategie 2016 – 2019 ve svých úkolech bude na rozdíl od Národní strategie předešlé, zaměřovat také na problematiku obchodování s dětmi⁴.

V případech obchodování s osobami mladšími 18 let se jedná z pohledu policejních statistik prakticky pouze o formu sexuálního vykořisťování, spočívající zpravidla v nucené prostituci či výrobě pornografických materiálů. Vyskytují se však také podezření na další formy obchodování s dětmi, a to především na nucené žebvání či krádeže. V těchto případech se jedná o hlášení zejména ze strany zařízení pracujících s nezletilými bez doprovodu, které však P ČR nebyly prozatím v žádném případě potvrzeny. Tato hlášení se pohybují v počtech okolo deseti případů za daný rok⁵. Podezření se v uplynulém období objevila u nezletilých osob původem z Bulharska, Chorvatska, Rumunska, Ázerbájdžánu, Bosny a Hercegoviny, USA a Nigérie. V tomto kontextu je důležité těmto skutečnostem věnovat náležitou pozornost a činit taková opatření, která by znemožňovala zneužívání zranitelné pozice nezletilých bez doprovodu. S migrační vlnou, která kulminovala v roce 2015, bylo navíc možné pozorovat také významný nárůst počtu nezletilých bez doprovodu umístěných v Zařízení pro děti -cizince (dále také „ZDC“). Celkem bylo v roce 2015 do tohoto zařízení umístěno 132 nezletilých bez doprovodu, původem zejména z Afghánistánu (71) a Sýrie (39). 106 nezletilých ukončilo pobyt v tomto zařízení útekem. Česká republika ve vztahu k nezletilým bez doprovodu dlouhodobě plní roli především tranzitní země, což má souvislost také s vysokou mírou ukončení pobytu touto formou. Útek nezletilého, stejně jako případy, kdy je dítě navráceno do původní rodiny, má za důsledek ztrátu informací o pohybu dítěte i jeho aktivitách.

V kontextu řešení jednotlivých případů podezření na OSL aktéři zapojení do systému pomoci obětem obchodování s lidmi mladším 18 let dále upozorňují na potřebu zlepšení koordinace činností jednotlivých státních orgánů tak, aby byl zajištěn co nejhladší průběh vyšetřování, stejně tak jako je důležité načasování a harmonizace jednotlivých kroků. Takový postup je klíčový zejména vzhledem ke zranitelnosti osob mladších 18 let s cílem zabránění jejich další viktimizace, například z důvodu poskytování opakované výpovědi. V tomto ohledu již existují dokumenty obsahující doporučený postup orgánů státní správy, nicméně tyto dokumenty jsou již zastaralé a je vhodné je aktualizovat s ohledem na aktuální trendy. Jako další problematický aspekt pomoci nezletilým obětem obchodování s lidmi bylo identifikováno nejasné právní prostředí v oblasti repatriací, a to

² Kapitola se bude věnovat především TČ dle §168 (1) TZ obchodování s lidmi, s přihlédnutím k vývoji TČ dle §169 TZ svěření dítěte do moci jiného (dříve STZ §216a obchodování s dětmi).

³ V 64 případech se jednalo o oběti ve věku 0 – 14 let a v 57 případech o oběti ve věku 15 – 17 let.

⁴ Úkoly byly formulovány s respektem k platnému strategickému materiálu Národní strategie prevence násilí na dětech v České republice na období 2008 – 2018.

⁵ Statistiky z hlediska formy vykořisťování viz příloha č. 1.

především z pohledu přeshraniční spolupráce. Nejasnosti se ukazují v příslušnosti rozhodnutí i v otázce financování navracených osob, což znesnadňuje také nejednoznačné zákonné ukotvení.

Příklad dobré praxe: spolupráce Zařízení pro děti cizince a PČR. Za velice efektivní a pro-klientsky nastavený systém lze považovat spolupráci Zařízení pro děti-cizince s P ČR. Systém předávání informací mezi těmito subjekty je nastaven tak, aby se informace podporující odhalení organizovaného zločinu dostaly včas ke kompetentnímu pracovníkovi ZDC, který je navíc zpravidla informován s dostatečným předstihem o nutnosti výslechu klienta a adekvátně jej na to připravuje. Odborný pracovník zařízení následně klienta doprovází k výslechu a může tak poskytnout okamžitou odbornou intervenci. ZDC také požaduje od P ČR zpětnou vazbu, tak aby bylo možné klienta ochránit před riziky plynoucími z případných kontaktů s nežádoucími osobami. V rámci řešení konkrétních případů jsou dále organizovány případové konference. Dle potřeby se jich účastní odborní pracovníci participující na práci s klientem, a to přímo ze ZDC či také z dalších odborných pracovišť, kterými klient prošel. Vždy je také přizvána pracovnice OSPOD, která je určena opatrovníkem klienta. Tento přístup se ukazuje jako velice efektivní nástroj pro koordinaci zainteresovaných aktérů a vzhledem k jeho pro-klientskému nastavení předchází sekundární viktimizaci nezletilého. Pro-klientský přístup bude pro jeho výsledky reflektován také ve vydávaných a aktualizovaných manuálech ve vztahu k obětem v nadcházejícím období.

Prioritní cíle v oblasti boje proti obchodování s dětmi

- revize klíčových dokumentů věnujících se spolupráci a postupům orgánů veřejné správy v oblasti obchodování s dětmi a repatriacím nezletilých bez doprovodu - jejich případná aktualizace a doplnění

Základní údaje	
Číslo úkolu	Úkol č. 3
Název úkolu	Aktualizovat manuál Obchodování s dětmi - doporučení pro postup orgánů veřejné správy
Cíl úkolu	Zajištění koordinovaného postupu v případech obětí obchodování s lidmi mladších 18 let v kontextu vyvíjejících se trendů
Popis úkolu	1. Analýza vývoje trendů v oblasti obchodování s osobami mladšími 18 let. 2. Aktualizace již existujícího materiálu Obchodování s dětmi - doporučení pro postup orgánů veřejné správy z roku 2011.
Ad Popis úkolu	Aktivita č.1 MV 2017
Ad Popis úkolu	Aktivita č. 2 MPSV 2018
Odůvodnění vypracování úkolu	Boj proti obchodování s dětmi Posílení identifikace obětí obchodování s lidmi
Indikátory plnění	MPSV ve spolupráci s MŠMT a MV analyzuje situaci v oblasti obchodování s dětmi Revize a aktualizace materiálu Obchodování s dětmi - doporučení pro postup orgánů veřejné správy
Způsob financování	1. rozpočet MV, 2. rozpočet MPSV
Základní údaje	
Číslo úkolu	Úkol č. 4
Název úkolu	Vytvoření metodiky k repatriacím osob mladších 18 let
Cíl úkolu	Zajištění koordinovaného postupu v případech obětí obchodování s osobami mladších 18 let.
Popis úkolu	Analýza právního nastavení repatriací a platnosti soudního rozhodnutí v rámci EU a na jejím základě zpracování meziresortní metodiky k repatriacím osob mladších 18 let.
Ad Popis úkolu	Aktivita č.1 MV termín: 2018
Ad Popis úkolu	Aktivita č.2 MPSV termín: 2019
Odůvodnění vypracování úkolu	Boj proti obchodování s dětmi
Indikátory plnění	Analýza právního nastavení repatriací a platnosti soudního rozhodnutí v rámci EU. Meziresortní metodika k repatriacím osob mladších 18 let.
Způsob financování	1. rozpočet MV, 2. rozpočet MPSV
Subjekty	MPSV
Odpovědný subjekt	MV, MŠMT
Spolupracující subjekty	Orgány státní správy
Adresát (cílová skupina)	
Harmonogram	
Termín zahájení	2016
Termín dokončení	2019
Další informace	
Poznámky	
Základní údaje	
Číslo úkolu	Úkol č. 5
Název úkolu	Posílení regionální spolupráce OSPOD a P ČR
Cíl úkolu	Zajištění koordinovaného postupu v případech obětí obchodování s osobami mladších 18 let a spolupráce klíčových subjektů také na regionální úrovni.

Popis úkolu

*Uspořádání regionálních kulatých stolů na téma
možností posílení spolupráce v oblasti boje proti
obchodování s dětmi.*

Odůvodnění vypracování

Boj proti obchodování s dětmi

Příloha č. 6: Seznam extradičních smluv

MNOHOSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ LZE ŽÁDAT O VYDÁNÍ OSOB K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ NEBO VÝKONU TRESTU

Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části č. 32/2004 Sb. m. s.)

Úmluva o zabránění a trestání zločinu genocidia z 8. prosince 1948 (č. 32/1955 Sb.)

Jednotná úmluva o omamných látkách z 31. března 1961 (č. 47/1965 Sb.)

Úmluva o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla z 14. září 1963 (č. 102/1984 Sb.)

Úmluva o nepromlčitelnosti válečných zločinů a zločinů proti lidskosti z 26. listopadu 1968 (č. 53/1974 Sb.)

Úmluva o potlačení protiprávního zmocnění se letadel z 16. prosince 1970 (č. 96/1974 Sb.)

Úmluva o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví z 23. září 1971 (č. 16/1974 Sb.)

Protokol o změnách Jednotné úmluvy o omamných látkách z roku 1961 z 25. března 1972 (č. 458/1991 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potlačení a trestání zločinu apartheidu z 30. listopadu 1973 (č. 116/1976 Sb.)

Úmluva o zabránění a trestání trestných činů proti osobám požívajícím mezinárodní ochrany včetně diplomatických zástupců z 14. prosince 1973 (č. 131/1978 Sb.)

Dodatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.)

Evropská úmluva o potlačování terorismu z 27. ledna 1977 (č. 552/1992 Sb.)

Druhý dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.)

Úmluva o fyzické ochraně jaderných materiálů z 26. října 1979 (č. 114/1996 Sb., č. 27/2007 Sb. m. s.)

Mezinárodní úmluva proti braní rukojmí ze 17. prosince 1979 (č. 36/1988 Sb.)

Úmluva proti mučení a jinému krutému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z 10. prosince 1984 (č. 143/1988 Sb.)

Úmluva proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z 20. prosince 1988 (č. 462/1991 Sb.)

Mezinárodní úmluva o potlačování teroristických bombových útoků z 15. prosince 1997 (č. 80/2001 Sb. m. s.)

Úmluva OECD o boji proti podplácení zahraničních veřejných činitelů v mezinárodních podnikatelských transakcích ze 17. prosince 1997 (č. 25/2000 Sb. m. s.)

Trestněprávní úmluva o korupci z 27. ledna 1999 (č. 70/2002 Sb. m. s., č. 43/2009 Sb. m. s.)

Mezinárodní úmluva o potlačování financování terorismu z 10. února 2000 (č. 18/2006 Sb. m. s., č. 9/2010 Sb. m. s.)

Mezinárodní úmluva o potlačování činů jaderného terorismu z 13. dubna 2005 (č. 57/2007 Sb. m. s.)

Třetí dodatkový protokol k Evropské úmluvě o vydávání (Štrasburk, 10. 11. 2010; č. 34/2013 Sb. m. s.; příloha č. 7)

Úmluva Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (New York, 15. 11. 2000; č. 75/2013 Sb.)

DVOUSTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SMLOUVY, NA JEJICHŽ ZÁKLADĚ LZE ŽÁDAT O VYDÁNÍ OSOB K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ NEBO VÝKONU TRESTU

AFGHÁNISTÁN

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 24. června 1981 (č. 44/1983 Sb.)

ALBÁNIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Albánskou lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 16. ledna 1959 (č. 97/1960 Sb.)

ALŽÍRSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Alžírskou demokratickou a lidovou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních ze 4. února 1981 (č. 17/1984 Sb.)

BAHAMY

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 39/2005 Sb. m. s.)

BĚLORUSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; č. 79/2009 Sb. m. s.)

BOSNA A HERCEGOVINA

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

GAMBIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

GRUZIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 82/2009 Sb. m. s.)

HONGKONG (Zvláštní administrativní oblast Čínské lidové republiky Hongkong)

Dohoda mezi Českou republikou a zvláštní administrativní oblastí Čínské lidové republiky Hongkong o předávání osob hledaných pro trestní řízení ze 4. března 2013 (č. 14/2015 Sb. m. s.)

INDIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

JEMEN

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Jemenskou lidovou demokratickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 19. ledna 1989 (č. 76/1990 Sb.)

KANADA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 56/1929 Sb. z. a n.)

KEŇA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 15. ledna 1970 a výměna nót v roce 1996)

KLDR

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Korejskou lidově demokratickou republikou o vzájemné právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 11. září 1988 (č. 93/1989 Sb.)

KOSOVO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

KUBA

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o vzájemné pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1980 (č. 80/1981 Sb.)

KYRGYZSTÁN

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 80/2009 Sb. m. s.)

BÝVALÁ JUGOSLÁVSKÁ REPUBLIKA MAKEDONIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

MOLDAVSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.; 81/2009 Sb. m. s.)

MONAKO

Úmluva mezi Československem a knížectvím Monackým o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních z 22. prosince 1934 (č. 222/1936 Sb. z. a n.)

MONGOLSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Mongolskem o poskytování právní pomoci a o právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech z 15. října 1976 (č. 106/1978 Sb.)

NOVÝ ZÉLAND

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., č. 22/1928 Sb. z. a n.)

RUSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních z 12. srpna 1982 (č. 95/1983 Sb.)

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Smlouva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Severoamerickými o vzájemném vydávání zločinců z 2. července 1925 (č. 48/1926 Sb. z. a n.)

Dodatková úmluva mezi republikou Československou a Spojenými Státy Americkými o vzájemném vydávání zločinců z 29. dubna 1935 (č. 185/1935 Sb. z. a n.)

Druhá dodatková úmluva o vydávání mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými z 16. května 2006 (č. 8/2010 Sb. m. s.; č. 27/2010 Sb. m. s.; příloha č. 21/B)

SRBSKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávií o úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních z 20. ledna 1964 (č. 207/1964 Sb.)

SVAZIJSKO

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., výměna nót dne 11. listopadu 1970)

SÝRIE

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Sýrskou arabskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 18. dubna 1984 (č. 8/1986 Sb.)

TUNISKO

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Tuniskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních, o uznání a výkonu justičních rozhodnutí a o vydávání, s Dodatkovým protokolem z 12. dubna 1979 (č. 40/1981 Sb.)

UGANDA

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n., Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Ugandskou republikou o potvrzení platnosti Smlouvy ze dne 11. listopadu 1924 mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců na území Ugandy z 12. června 1965)

UZBEKISTÁN

Smlouva mezi Českou republikou a Uzbekistánskou republikou o právní pomoci a právních vztazích v občanských a trestních věcech z 18. ledna 2002 (č. 133/2003 Sb. m. s.)

VIETNAM

Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních z 12. října 1982 (č. 98/1984 Sb.)

ZAMBIE

Smlouva mezi republikou Československou a Spojeným královstvím Velké Británie a Irska o vzájemném vydávání zločinců z 11. listopadu 1924 s Protokolem ze 4. června 1926 (č. 211/1926 Sb. z. a n.)

Příloha č. 7: Mezinárodní smlouvy o policejní spolupráci

Od roku 2013 vstoupily v platnost tyto mezinárodní smlouvy o policejní spolupráci:

- smlouva mezi vládou České republiky a vládou Ruské federace o spolupráci v oblasti boje proti trestné činnosti
- smlouva mezi Českou republikou a Černou Horou o spolupráci v boji proti trestné činnosti
- smlouva mezi Českou republikou a Bosnou a Hercegovinou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, zejména terorismu, nelegálnímu obchodu s omamnými a psychotropními látkami a organizované trestné činnosti
- smlouva mezi Českou republikou a Státem Izrael o spolupráci v boji proti trestné činnosti
- smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci